

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 5. Secunda propositionis pars declaratur ,& elucidatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

s. V.

Secunda propositionis pars declaratur, & elucidatur.

34
QUOD verò attinet ad secundam eiusdem propositionis partem, in qua Myrticus noster Doctor asserit eum, qui ad sublimen hanc contemplationem iam peiuenturus est, debere intellectum ab actibus discursiuis denudare, & in simplici quodam veritatis æternæ intuitu permanere, duplicem etiam sensum, & virumque verum potest habere.

Primus est, quod loquendo de contemplatione supernaturali, quæ fit secundum humanum modum, debet dari denudatio ab actibus discursiuis ad hunc sensum, quod scilicet, & si iam præcesserint tales actus, tum tamen iam non remaneant, sed sola simplex, & vniformis veritatis æternæ intuitio; quam doctrinam expressè docet D. Thom. ex D. Dionys. 2. 2. quæst. 180. art. 6. ad 2. his verbis: *Oportet, quod in anima, antequam ad istam vniformitatem perueniatur, remoueatur secunda difformitas, quæ est per discursum rationis. & hoc idem contingit, secundum quod omnes operationes anima reducuntur ad simplicem contemplationem intelligibilis veritatis. & hoc est, quod secundo dicit, quod necessaria est vniformis conuolutio intellectus ad virtutum ipsius vt scilicet cessante discursu, figatur eius intuitus in contemplatione vnus simplicis veritatis, &c.* Quam etiam doctrinam expressè tenet in 3. dist. 35. q. 1. artic. 2. quæst. iuncula 2. in corpore, vbi contemplationem ab inquisitione rationis, seu discursu, tanquam terminum illius distinguit, & deinde in solutione ad primum asserit, hominem, quoad hunc actum contemplationis modum cognoscendi Angelorum per simplicem intuitum attingere, sic enim habet, *ad primum dicendum, quod homo in quantum est contemplatiuus est aliquid supra hominem, quia in intellectu simplici visione, continuatur homo superioribus substantijs, quæ intelligentia, vel Angeli dicuntur, &c.* Similiaque docet in 2. dist. 10. q. 1. artic. 4. ad 2. & 2. 2. quæst. 9. art. 1. ad 1. & super cap. 7. & 11. de diuinis nominibus.

35
 Consonat D. Augustinus lib. de quantitate animæ cap. 33. vbi contemplationem vocat *Mansionem quandam serenitatis, & æternitatis afflatum.* Quod etiam docuit D. Bernardus lib. de scala claustrali, contemplationem sic diffiniens: *Contemplatio, est mentis in Deum suspensa eleuatio.* Et libro 2. de consideratione ad Eugenium: *Est (inquit) vnus certus intuitus animæ, de quacumque re, siue apprehenso veri non dubia.* Quem contemplationis actum D. Dionysius capite 4. de diuinis nominibus appellauit motum circula-rem, iuxta expositionem D. Thom. dicta quaest. 180. artic. 6. eundemque actum comparat Ricardus de Sancto Victore citatus à Suarez tom. 2. de Relig. lib. 2. de oratione cap. 10. quieti quam nonnullæ aues interdum in alta regione æris retineant, vbi postquam ascenderunt, quasi suspensæ immobiliter in vno loco manent; ac randem doctrinam hanc docent communiter omnes Theologi, vt videre est in Suarez libro 2. iam citato capite 9. & 10. & idè sumpta hac parte propositionis in hoc sensu, ad eò vera est, vt nullatenus possit ab aliquo viro mediocriter docto de ea dubitari.

36
 Secundus verò eiusdem secundæ partis huius propositionis sensus est, quod in contemplatione illa supernaturali, quæ fit supra humanum modum, quæque ad donum intellectus valde eleuatè operantem pertinet, iuxta ea, quæ diximus supra numero

13.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI

129

numero 3, non datur discursus aliquis, sed sola simplex, & nuda veritatis æternæ intuitio, & idèò debere eum, qui hunc contemplationis sublimem gradum impedit non vult, sed se ad illud debito modo disponere, debere, inquam, actus ratiocinatorios, seu discursiuos relinquere, vt sic simplicem hanc veritatis æternæ intuitionem à Deo infusam sine impedimento recipere possit.

37. Quam doctrinam verissimam esse in dubium verti non potest: si enim contemplatio illa supernaturalis, quæ secundum humanum modum fit, cum sit longè hæc inferior, discursus imperfectionem secum conuoluntanter non admittit, quanto magis supernaturalis hæc contemplatio, quæ supra humanum modum est, atque adeò longè eleuatur imperfectionem hanc omnino excludet, ita scilicet, vt nullo modo ex vi sua discursiuos actus siue antecedenter, siue concomitanter exigat, sed modum operandi supra humanum modum, atque adeò non per discursum, sed ad modum Angelorum per modum simplicis intuitionis importer.

38. Vnde doctrinam hanc expressè docet D. Thom. in 3. dist. 34. quæst. 1. art. 2. in corpore his verbis: *Quod autem spiritualia quasi nuda veritate capiuntur, supra humanum modum est, & hoc facit donum intellectus, qui de auditis per fidem mentem illustrat, vt dicit Gregorius, vbi particula illa quasi nuda veritate, ad propositum perpendenda est, sed clarius id ipsum expressit Sanctus Doctor in eodem 3. distinct. 35. quæst. 2. art. 2. quæstionculâ 1. in corpore, vbi sic loquitur: Si aliqua sunt, quæ statim sine discursu rationis apprehenduntur, horum non dicitur esse ratio, sed intellectus, sicut principia prima, quæ quisque statim probat audita, sicut autem mens humana in essentiâ rei non ingreditur nisi per accidentia, ita etiâ in spiritualia non ingreditur nisi per corporalia, & sensibilibus similitudines, vt Dionysius dicit. Vnde fides, quæ spiritualia in speculo, & anigmate quasi inuoluta tenere facit, humano modo mentem perficit, & idèò virtus est, sed si supernaturali lumine mens in tantum eleuatur, vt ad ipsa spiritualia aspicienda introducatur, hoc supra humanum modum est, & hoc facit intellectus donum, quod de auditis mentem illustrat, vt ad modum primorum principiorum statim audita probentur, & idèò intellectus donum est. Quibus verbis nihil ad propositum nostrum expressius, & efficacius dici potuit, quod etiâ à fortiori conuincitur, ex his, quæ numero præcedenti circa contemplationem, quæ secundum humanum modum fit, diximus.*

39. Vnde in quouis sensu intelligatur prædicta propositio Mystici N. Doctoris, nempe siue intelligatur de contemplatione supernaturali, quæ fit secundum humanum modum, siue de alia eleuatione, quæ humanum modum excedit, verissimam, & indubitaram doctrinam de denudatione actuum discursus, siue ratiocinationis continet, vt mirum sit potuisse aliquem Theologum hoc in dubium reuocare. Et quauis ex testimonijs adductis satis superque id ipsum probatum maneat, aliqua tamen alia subiungemus, in quibus eadem doctrina, & loquendi modus expressè continetur.

§. VI.

Pluribus Sanctæ Matris nostræ THERESIAE, & aliorum Doctorum testimonijs eadem doctrina comprobatur.

Hanc